

Megyeri Zoltán családotul a városba költözött

Kell egy csapat!

A színházban a jó csapat a legfontosabb Megyeri Zoltán színművész számára, ezért örül, hogy az idei évadtól a Szegedi Nemzeti Színházban játszik. Hiszen véleménye szerint itt most igazán jó a prózai társulat.

– Nagyon kicsi ez a szakma, úgyhogy Szegeden szinte mindegyik színész-kollégát régóta ismerem – újságolja a zalaegerszegi színházból frissen ideszereződött művész, Megyeri Zoltán, aki mindjárt az évad legelső prózai előadásában főszerepet kapott. A Galócza című vígjáték címszereplőjét, a különös bérgyilkost alakítja. (A darabot ma, kedden és holnap, szerdán este is adják a Tantszaban.)

– Soroljam csak azokat, akikkel most a Galóczában együtt vagyunk: Kocsis Gyuri évfolyamtársam volt, Jakab Tamás kettővel fölöttünk járt a főiskolára, Szerémi Zoli is előttünk végzett, de őt Szolnokról is ismerem, Szalma Tamással együtt játszottunk Nyíregyházán... Az igazgató-főrendezővel, Korognai Károllyal szintén egy évfolyamra jártunk és szintén dolgoztunk együtt Nyíregyházán, ahol ő az Úri dívatot rendezte, én pedig Fülöp urat játszottam a darabban. Mondjam még? Osztyáltársam volt Cserna Tóni, aki sokat játszik Szegeden. Örülök, hogy itt lehetek, mert ez egy igazán jó csapat, erős társulat, s ez a legfontosabb számomra.

Megyeri Zoltán 1987-ben fejezte be főiskolai tanulmányait és a frissen alakult egri színházba szerződött.

– Az Egerben töltött három év életem egyik legboldogabb időszaka volt – meséli. – Egyrészt azért, mert 23 éves voltam... Másrészt azért, mert

Galócza, a snájdig bérgyilkos; Megyeri Zoltán a szezon első előadásának címszerepében. (Fotó: Schmidt Andrea)

részt vehettem egy új színház megszületésében. A csapatban 17-en voltunk színészek, Galóczy László igazgató-főrendező irányításával hatalmas lendülettel és akarattal dolgoztunk. Amikor aztán átszervezték Nyíregyházára, megint szerencsém volt, mert éppen fiatalodott egyet ott a színház, hiszen akkor lett művészeti vezető Schlanger András. Há-

rom év múlva jött Verebes István, akit nagy formátumú színházi embernek tartok, nagyon tisztetem, szeretem. Igen jó volt akkor a nyíregyházi társulat tagjának lenni. Hat évig tartott.

Ez idő alatt történt, hogy Szegeden rendezték a színházi fesztivált, amelyen a nyíregyházi társulat óriási sikerrel szerepelt. A vágy villa-

mosának Stanleyjét Megyeri Zoltán játszotta – elnyerte a fesztivál férfialakításért adható különdíjat. Ugyancsak Nyíregyházán találkozott Perjesi Hilda színművésznővel, akivel házasságot kötöttek, s akivel azóta igyekeznek mindig ugyanannál a színháznál dolgozni. Az utóbbi két évben mindketten a zalaegerszegi társulat tagjai voltak, s most, hatástendős kisiakkal együtt, Szegedre költöztek.

– Nem tagadom, megkínlódtam Galóczyval – vallja be, amikor a horvát író darabjának címszerepéről kérdezem. – Most viszont már jól érzem magam a szerepben, s úgy veszem észre, a közönség is jól fogadja a darabot.

Megyeri Zoltán is azt az utat járja, mint számos színésztárs: rendez is.

– Nyolc évvel ezelőtt kezdődött, Nyíregyházán. Néhány megszállott színész-kollégámmal elmondtam, milyen gondolataim támadtak Örkeny István Pisti a vérzivatarban című darabját olvasva. Összeálltunk, kilenc színész, egy zongorista és elkezdtünk próbálni. Amikor kiürett a színház, a rendes próbák után, éjszaka, amikor csak volt egy kis szabad időnk, mindig. Verebes megnézte, adott némi pénzt a díszletre, jelmezre, bemutattuk. Bérleti sorozatban ment, a következő évben színész-rendezői státust kaptam a színháznál. Azóta színpadra állítottam a Revizort, az Übü királyt, számos mesedarabot, zenészeket, a Charley nénjét, a Fekete Pétert. Tavaly Békéscsabán a Tündérlaki lányokat rendeztem, most pedig a Senki sem tökéletes című zenés örökletet csinálom ott, úgy, hogy amikor nem vagyok színpadon Szegeden, utazom Csabára.

Sulyok Erzsébet

A szegediek újabb sikerei Hollandiában

Vastaps A varázsfuvolának

A Szegedi Nemzeti Színház operatársulata október eleje óta Hollandiában vendégszerepel, ahol először ottani művészekkel közös produkcióban Richard Strauss Ariadne Naxos szigetén című operáját mutatták be nagy sikerrel, majd az elmúlt hét végén Almélóban és Rotterdamban A varázsfuvolát vitték színre. A Kovalik Balázs által rendezett Mozart-operával az elmúlt években már bemutatkozta a szegediek Nyugat-Európában. Ezúttal Toronykőy Attila újította fel a produkciót, Pamina szerepét Gémes Szilvia, Taminót Urbán Róbert, Papagenát Vajda Júlia, Papagenót Bótki Fazekas Zoltán, Sarastrót Altorjay Tamás, az Éj királynőjét Pattantyús Judit énekelte. A színházi zenekart Oberfrank Péter dirigálta, akit tegnap délután sikerült telefonon utolérnünk.

– Már az Ariadnét is jól fogadta a holland közönség és a kritika, ám A varázsfuvola iránt még nagyobb az érdeklődés, ami a darab népszerűségének is köszönhető – mondta a zenegazgató. – Megtiszteltesnek érzi a társulat, hogy Rotterdamban új színházában, az ezeröttszáz személyes Luxorban két este is előadhatjuk a darabot. Ennek a modern színházteremnek hihetetlenül jó az akusztikája, szinte olyan hangzásélményben lehet része a közönség-

nek, mintha CD-t hallgatna. Megható volt, hogy a vasárnap esti előadásunk után állva tapsoltak az emberek, és óriási szeretettel fogadtak bennünket. Fialok és nagyon tehetségesek a szövegeink, és a Pro Musica Alapítvány Művészeti Iskola közreműködő növendékei is belopták magukat a nézők szívébe, mindig vastapsot kapnak. A mostani turnékat is szervező Supierz Artist Managementtel már tárgyalásokat folytattunk arról, hogy jövőre ismét vendégszereplésre hívják a társulatunkat Hollandiába. Újra elhoznánk az Ariadnét mellette pedig egy igazi slágeroperát – talán a Carment – fogadnánk szívesen. Kicsit már fáradtak vagyunk, de valamennyien jól érezzük magunkat. Csodálatos természeti környezetben, egy tóparti üdülőparkban van a „főhadiszállásunk”, onnan járunk esténként felépni. Kirándulásra eddig nem sok időnk maradt, de azért az előadások között igyekeztünk legalább egy kis városnézést tartani. November elsején lesz az utolsó előadásunk, utána rögtön indulunk haza, mert kezdődik a Csárdaskirálynő főpróbahete, amikor a zenekarnak már ott kell ülnie az árookban. Az operettet már a turné előtt bepróbáltuk, így biztosan nem lesz fennakadás.

H. Zs.

Pénzügyi beszámoló az egyetemi tanács ülésén

Hiány az orvoskaron

Bár a Szegedi Tudományegyetem pénzügyi helyzetét stabilnak nevezte Tráser Ferenc gazdasági és műszaki főigazgató az intézmény tanácsának tegnapi ülésén, a beszámolóból kiderült, hogy az általános orvostudományi kar jelentős mértékű hiánnyal küzd. Ennek összege pillanatnyilag több mint egymillió forint, amit az Országos Egészségbiztosítási Pénztárról befolyó pénzek az év végére 800 millióra csökkenthetnek.

Dr. Lonovics János, az orvoskar dékánja a tanácsülésen elmondta: az intézmény saját erőből nem tudja ledolgozni a hiányt, csupán maga előtt görgetheti mindaddig, amíg az egészségügyi reform részeként a kormányzat nem nyújt konszolidációs támogatást.

A dékán elsősorban az egészségügy alulfinanszíro-

zottságával magyarázta a deficit kialakulását.

Dr. Visy Csaba oktatási rektorhelyettes a kreditrendszer előkészítéséről, valamint a hallgatók tanulmányi előmenetelét nyomon követő informatikai rendszer kipróbálásának tapasztalatairól tájékoztatta a tanács tagjait. A testület támogatta, hogy a tanárképző főiskolai kar – az orvostudományi karral együttműködve – egészség-gyógyászati szakot indítson.

Az egyetem idén alapított legmagasabb kitüntetését, a Klebelsberg-díjat négyen kapják meg a tanács döntésének értelmében: dr. Csernay László orvosprofesszor, dr. Róna-Tas András nyelvészprofesszor, valamint két emeritus professzor, dr. Péter László irodalomtörténész és dr. Tandori Károly matematikus. Pro Univeritate-díjat adományoznak dr. Klaus Soj-

ka hamburgi professzornak, dr. Sipos Miklósnak, az elméleti közgazdaságtani tanszék docensének, dr. Simon Lajosnak, a gyógyszerkémiai intézet docensének, dr. Várkonyi Zoltánnak, a biofizikai tanszék docensének, dr. Szekeres Lászlónak, a gyógyszer-tudományi kar emeritus professzorának már korábban odaítélték a kitüntetést.

A tanács támogatta, hogy ismét dr. Bonifert Domonkosné főiskolai docenst bízzák meg a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar szakképzési, továbbképzési és távoktatási intézetének vezetésével. A tegnapi ülésen professzor emeritus címet adományoztak két egyetemi tanárnak, dr. Csernay Lászlónak (nukleáris medicina intézet) és dr. Dési Illésnek (népegészségtani intézet).

Hegedűs Szabolcs

Pénzkeringő a bíróság falai között

Ki fizetett Mónusnak?

Jogtalan gazdagodás miatt indított polgári peres eljárás Rapcsák András Hódmezővásárhely polgármestere Mónus Áron ellen. Egy korábbi ítélet Rapcsákot és egykori kampányfőnökét, Túri Józsefet 100 ezer forint kártérítésre kötelezte, amelyet Mónusnak fizettek. A Legfelsőbb Bíróság megsemmisítette a döntést. Mónus Áron vissza is juttatta Túrinak a pénzt. Rapcsák azonban állítja: a pénzt ő adta Túrinak, ám nem látott viszont belőle egyetlen fillért sem.

Túri József fogalmazta Rapcsák András megbízásából azt a röpiratot, amelyet 1994-ben Rapcsák kampánya alatt terjesztettek Vásárhelyen. A kiadványban Mónus Áronról is szó esik, ami miatt Mónus rágalmozás miatt indított magánvádas büntetőeljárás Rapcsákék ellen. Mivel az országgyűlési képviselő mentelmi jogát nem függesztették fel, Túri József egyedül állt a bíróság elé, és megrovást kapott.

Mónus Áron polgári pert is indított a két politikus ellen, a Csongrád Megyei Bíróság 1997-ben 100 ezer forint kártérítésre kötelezte Rapcsákot és Túrit. A pénzt Túri József küldte el postán Mónusnak. Csak hogy a Legfelsőbb Bíróság 1999-ben hatályon kívül helyezte a másodfokú döntést, és kimondta: Mónus fizesse vissza a pénzt a feladónak, Túrinak, aminek ő 1999. október 14-én eleget is tett.

Tegnap a Szegedi Városi Bíróságon Rapcsák András felperes elmondta, ebből a pénzből ő semmit sem látott viszont, holott 1997-ben ő

adott 100 ezer forintot a pénz-zavarral küzdő Túrinak, hogy abból fizesse ki a Mónusnak járó pénzt.

Túri József tagadta, hogy Rapcsáktól kapott volna pénzt a Mónusnak megítélt kártérítés kifizetésére, ám az ügy egyéb részleteire nem emlékezett. Mint mondta, megbízott védője, Varga Imre foglalkozott az esettel.

A tárgyalás december 19-én folytatódik Varga Imre meghallgatásával. Annak ellenére, hogy Túri József – bár beleegyezett – mégsem javasolta egykori ügyvédje tanúkénti meghallgatását, ugyanis Varga felesége a vásárhelyi önkormányzatnál dolgozik, és ezért szerinte függetlensége megkérdőjelezhető.

Mónus Áron a tárgyalást követően elmondta: nem érti, miért őt pereli Rapcsák, hiszen a dokumentumok alapján egyértelmű, hogy a pénzt még aznap visszafizette Túrinak, ahogyan Varga Imre arra levélben felszólította. Túri és Rapcsák vitájához azonban elmondása szerint semmi köze.

K. B.

Felolvasóest

Munkatársunktól

Évadnyitói ünnepi felolvasó ülést tartja az idén százötz éves szegedi Dugonics Társaság ma, kedden este hatkor a város háza dísztermében. Csillik Bertalan emeritus professzornak, a társaság elnökének megnyitója után Bartha László polgármester és Gyulay Endre szeged-csanádi megyés püspök köszönti a megjelenteket. Ezt követően Társaságunk 1900/1901-ben címmel Gyuris György, a Somogyi-könyvtár igazgatója tart előadást, amit Lengyel

András irodalomtörténész a Dugonics Társaság hatása Szeged szellemi életére a XX. század első felében című értekezése követ. Az újjászervezés évtizedeiről Szendrey János ny. főiskolai tanár beszél. Az előadások után Tandori Lajos főtitkár kihirdeti a szegedi középiskolások részére kiírt helytörténeti pályázat eredményét. A programban közreműködnek a Szegedi Tudományegyetem Zenekonzervatóriumának és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Karának hallgatói.

Sulyok Erzsébet

Felújítják a Budapesti úti vasúti átjárót

Közlekedési káosz az 5-ösön

Munkatársunktól

Az Izabella hídig álltak vasárnap és hétfőn délelőtt a járművek Szegeden, az 5-ös út bevezető szakaszán. A torlódást a Budapesti úti iparvágány felújítása okozta, ami a hét végén folytatódik. – Terelőúttal sajnos nem lehetett megoldani, hogy ne várokozzanak a járművek, ezért maradt a torlódást okozó felpályás útlezárás – mondta Tóth János, a vasúttársaság területi iparvágány-előadója. Az 5-ös főút erős forgalma tönkretette az átjárót, ezért halaszthatatlanná vált a javítás. Ezt a sínpart használja több szegedi vállalat is az áruja szállítására.

A beruházó, vagyis a MÁV Rt. Szegedi Területi Igazgatóságának Árufuvarozó Szakigazgatósága engedélyt kért és kapott a Csongrád Megyei Közútkezelő Kht.-tól a felpályás útlezárásra.

Az összesen 12 millió forintba kerülő beruházást két ütemben végzik. Az első vasárnap reggel 6 órakor kezdődött és tegnap délután 2-ig tartott. Ekkor a városból kivezető sávokat zárták le a forgalom elől.

A munkálatok második része a hét végén, vasárnap kezdődik. – Tanulva a mostani hatalmas dugóból, este kezdjük a munkát – tette hozzá a beruházó cég képviselője. Vasárnap este 7 órakor zárjuk le az iparvágánynál az 5-ös főút bevezető szakaszát és másnap, vagyis hétfő délután 4 óráig dolgoznak a munkások.

Beépítésre váró „talpfák” az út mentén. (Fotó: Karnok Csaba)